

Закон бр. 2482 (11)

316.343.
655

15

З О Н

О

ПРИВРЕМЕНОМ ПОПУЊАВАЊУ ЧИНОВНИЧКИХ МЕСТА ЗА ВРЕМЕ РАТА

К Р Ф,

Штампарија Државној Штампарији Краљевине Србије

1916.

Ју. В.
3 рр 20

У ИМЕ
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

ПЕТРА I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉА СРБИЈЕ

МИ

АЛЕКСАНДАР НАСЛЕДНИК ПРЕСТОЛА

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина, сазвана у ванредан сазив Указом од 12. јула 1914. године на LXVI састанку 3. октобра 1916. године решила, и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН

О

привременом попуњавању чиновничких места за време рата.

Који гласи:

Члан 1.

На сва чиновничка места, упражњена ма на који начин, за време трајања овога рата постављаће се привремено пунолетна лица, првенствено Срби, Хрвати, Словенци и остали Словени, који се поред

потребне спреме одликују часношћу и исправношћу у животу, а без обзира на стручне квалификације које се траже специјалним законима.

Но за судију може бити постављен само онај, који има сведоџбу да је редовно свршио правни факултет.

За начелнике Министарстава могу бити постављена само лица са факултетском спремом с ем Министарства Војног.

Члан 2.

Ови чиновници постављаће се на предлог дотичног Министра а по саслушању Министарског Савета, указом Његовог Величанства Краља.

Време које такав чиновник проведе у служби рачунаће му се у године указне службе.

Ови чиновници плаћаће улог у фонд удовички по закону о пензионом фонду за удове и децу умрлих чиновника. На њих ће се и у осталом у свему применити прописи истог закона. За њих ће важити и пропис чл. 9. поменутог закона, но с тим, да ће се и њиховим удовама и деци признати право на пензију ако постану стални чиновници, према плати звања на које као чиновници буду улагали у фонд удовички.

Ови чиновници неће плаћати никакав ни ванредни ни женидбени улог све дотле док не би били постављени за сталне чинов-

нике или док не би за њихове породице стекли право на удовичку пензију, а ако наступи један од ових случајева платиће све оно, што је прописано Законом о пензионом фонду за удове и децу умрлих чиновника.

Члан 3.

Плате и додатци постављених чиновника по овоме Закону биће плате и додатци звања на које се поставе, а које уживају стални чиновници по закону и буџету.

Пензионар који је раније имао већи положај може по свом пристанку бити постављен на мањи положај, али ће добијати плату звања са кога је последњи пут у пензију стављен, а при поновном пензионисању нова ће му се пензија одредити према плати по којој је раније пензионисан с обзиром на накнадно проведено време у државној служби.

Члан 4.

Привремени чиновници плаћаће порез онако како је прописано чл. 36—42 пореске Уредбе о разрезу и наплати пореза у ослобођеним и присаједињеним областима Краљевине Србије.

Члан 5.

Грађани слободних професија узети за привремене чиновнике по изласку из државне службе враћају се на ранији положај не плаћајући никакве таксе.

Члан 6.

Сваки министар у својој струци овлашћен је да сваког чиновника свога ресора употреби привремено на другу равну или већу службу. Исто тако један Министар може употребити у службу свога ресора чиновнике другог Министарства, по пристанку надлежног Министра. Ово важи и за чиновнике којима је законом гарантована сталност, а чиновници којима је Уставом гарантована сталност могу се употребити само по њиховом пристанку. Но тај премештај има само привремени карактер и чиновници којима је законом гарантована сталност враћају се сами на своју сталну дужност месец дана после указа о демобилизацији, ако их дотле Министар није на сталну службу вратио.

Министар Правде може одредити судије првостепених и окружних судова, да раде у неком другом окружном или првостепеном суду, донде, док њихова судска територија не би била ослобођена од непријатеља. Чим буде могуће да судије некога суда функционишу на својој судској територији, Министар Правде дужан је да их упути тамо на рад и њихова употреба при другом суду престаће.

У случају кад територијална надлежност судова постане беспредметна услед тога, што је непријатељ заузео државну територију, Министарски Савет може на предлог Министра Правде одредити потребан број судија првостепених и окружних су-

дова да образују првостепени суд са извесним седиштем, које ће се одредити.

Министарски Савет одредиће у овом случају и надлежност овога суда, који ће судити нашим држављанима по Законима Краљевине Србије.

Пресуде овога суда судиће и расматраће Велики Суд предвиђен у члану 2. Уредбе о уређењу судова у присаједињеним областима Старе Србије све дотле док Министар Правде не би образовао привремени Касациони Суд по члану 1. овог закона.

Велики Суд имаће сва права предвиђена у члану 6. поменуте Уредбе.

У овом случају пропис § 279. Кривичног Судског Поступка неће се примењивати све донде док се не би образовао привремени Касациони Суд или док не би наступила могућност да ради стални Касациони Суд.

Исто тако Министарски ће Савет на предлог Министра Правде моћи решити да Велики Суд у Скопљу или други, привремени Апелациони Суд, (види члан 1. овог закона) врши функције Апелационог Суда за ону територију, која се буде решењем одредила, све дотле док ратне прилике то буду захтевале, а најдаље до рока предвиђеног у чл. 11. овог закона.

Оваквих Апелационих Судова може се образовати и на окупираној територији онолико колико буде потребно.

На окупираној територији могу се по чл.

1. овог Закона поставити и привремени првостепени судови. Надлежност ових судова као и њихов поступак утврдиће се решем Министарског Савета.

Ова одредба важи и за учитеље но с тим, да се не могу вратити на стално место два месеца пре свршетка школске године, али ће се и њима време проведено у овој служби рачунати за периодску повишицу.

Оним учитељима који ступе, по овом закону, у административну службу рачунају се све године учитељске службе као године службе административних чиновника. Они имају право улагања у пензиони фонд за удовице и децу умрлих чиновника, пошто претходно, према постојећим законима, уплате разлику између улога који предвиђа закон о народним школама и закон о пензионом фонду за удовице и децу умрлих чиновника.

За њих важе и остале одредбе закона о пензији за удовице и децу умрлих чиновника.

Члан 7.

Одредбе закона о чиновницима грађанског реда у колико се тичу уклањања чиновника из државне службе и дисциплинског кажњавања вреде у свему и за привремене чиновнике, као што вреде и све одредбе тога и осталих закона који говоре о извиђању и кажњавању преступних и злочиних дела државних чиновника.

Члан 8.

Плате и додатци привремених чиновника падају на терет ванредног кредита.

Члан 9.

У областима које српска војска заузме од непријатељске територије сви чиновници постављаће се по овом Закону, али се тим чиновницима може по решењу Министарског Савета дати и нарочити додатак.

Члан 10.

Привременим чиновницима, одређиваће се пензија према њиховој последњој плати сталног положаја.

Члан 11.

Закон овај важиће још за годину од дана потписа уговора о миру. До тог дана сви привремени чиновници морају бити замењени сталним, а привремени чиновници, који не би били утврђени стално у новом звању, враћају се на своје раније сталне положаје и плате.

Члан 12.

Овај Закон ступа у живот од дана кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија чим се објави у »Српским Новинама».

Препоручујемо Нашем Министру Унутрашњих Дела, да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима, да се о из-

вршењу његовом старају, властима пак
заповедамо да по њему поступају а свима
и свакоме да му се покорвају.

31. октобра 1916. год.
у Солуну.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар Правде,
М. С. Ђуричић с. р.

Председник
Министарског Савета
Министар Иностраних Дела,
Ник. П. Пашић с. р.

Министар
Просвете и Црквених Послова,
Љуб. М. Давидовић с. р.

Министар Грађевина,
М. Драшковић с. р.

Министар Унутрашњих Дела,
Љ. Јовановић с. р.

Министар Правде,
М. С. Ђуричић с. р.

Министар Народне Привреде,
Др. В. Маринковић с. р.

Министар Финансија,
Др. М. Нинчић с. р.

Министар Војни,
џенерал,
Бож. Терзић с. р.

Јов. Ђ.
3 8820

